

MISNE NAKANE

RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN

Od 29. lipnja do 05. srpnja 2015.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
29.06.	Sv. Petar i Pavao, apostoli Ponedjeljak	07:30 19:00	+Mijo Belavić - Ivan Vranić, Marijan Prizudić
30.06.	Prvomučenici Rimske Crkve Utorak	07:30 19:00	+ na nakanu za ozdravljenje - Tomislav Mance, ob. Lang i Tomac
01.07.	Aron, Martin Srijeda	19:00	+na nakanu sestara Klanjateljica Krvi Kristove; - na nakanu
02.07.	Oton, Višnja Četvrtak	07:30	-Staniša Stošić
03.07.	Sv. Toma apostol Petak	19:00	- Milan Radošević; na nakanu Srcu Isusovu
04.07.	Elizabeta, Elza Subota	07:30 11:00 18:00	+ Josip i Dubravko Fištrović krštenje Lorena Mihelić, vjenčanje Milčić - Marjanica
05.07.	Trinaesta Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 19:00	+ na nakanu (ob. Markić); Biserka Živčić, - krštenje Tea Klobučar -Ivica Čoban; Josip Udžbinac, Franca, Slavko i Josip Busija

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ ŽUPE PRESVETOGA SRCA ISUSOVA

TRINAESTA NEDJELJA KROZ GODINU - 28.06.2015. - GODINA II., BR. 44

"Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!"

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U onaj vrijeme: Kad se Isus lađom ponovno prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. Stajao je uz more. I dođe, gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu pred noge pa ga usrdno moljaše: »*Kćerka mi je na umoru! Dođi, stavi ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!*« I pođe s njima. A za njim je išao cijeli svijet i pritiskao ga. Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih s porukom: »*Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?*« Isus je čuo taj razgovor, pa će nadstojniku: »*Ne boj se! Samo vjeruj!*« I ne dopusti da ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. I dođu u kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas. Uđe i kaže im: »*Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava.*« A oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbací, uzme sa sobom djetetova oca i majku i svoje pratiocice pa uđe onamo gdje bijaše dijete. Primi dijete za ruku govoreći: »*Talita, kum!*«, što znači: »*Djevojko! Zapovijedam ti, ustani!*« I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina. I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. On im dobro poprijeti neka toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

Riječ Gospodnja. (Mk 5, 21-24.35b-43)

Misli za današnje evanđelje

Za život si, čovječe, stvoren!

Sve što nastane, zavrijedilo je i da nestane, tako nekako kaže zao duh Mefisto u Goetheovu "Faustu". A je li Bog stvorio svijet i čovjeka da nestanu, umru, potonu u ništavilu? Bog nije Bog mrtvih nego živih, reče Isus (usp. Mt 22, 32). On nije prijatelj smrti, nije je htio niti stvorio. Štoviše, poslao je svoga Sina na svijet da svi koji u njega vjeruju imaju život vječni (usp. Iv 11, 25). Svaki koji se stavlja na njegovu stranu, stječe udio u njegovu životu. Ni nevolje, ni bolesti, ni sama smrt nemaju posljednju riječ. Isus potiče našu vjeru na koju odgovora čudesnim znakovima: pobjedom nad bolešću i nad smrću. U slavlju Euharistije poziva nas za svoj stol i lomi nam kruh života da bismo vječno živjeli.

Pitanja za tiho razmišljanje:

1. Vjerujem li da bolest i smrt nemaju zadnju riječ u mom životu?

2. Isus daje sigurnost i primjer da Bog ne želi smrt čovjeka, vjeruje li u to?

SVETAC TJEDNA

Sveta Elizabeta Portugalska (Izabela Aragonska) kraljica Portugala, Trećoredica i dobrotvorka siromaha (1271. - 1336.)

Sveta Elizabeta je rođena g. 1271. kao kraljevska kćerka aragonskog kralja Petra III. i Konstancije, koja potjecala iz siciliske kraljevske kuće. Tek što joj je bilo 12 godina, zbog dinastijskih interesa, morala se udati za portugalskoga kralja Dionizija. Nije se, dakle, radilo o ljubavi - što bi morao biti normalan preduvjet braka - već o političkim probicima. Druga bi žena na Elizabetinu mjestu kukala i jalovo oplakivala svoju sudbinu, a ona je izabrala bolji način. Kao kršćanka i svetica prihvatila je stvarnost i nastojala se u njoj ponašati kako je najbolje znala i mogla te činiti ono što je dobro.

Sveta Elizabeta je rodila jednoga sina, kome dade ime Alfonz, a koji će oca naslijediti na kraljevskome prijestolju, i jednu kćerku po imenu Konstanciju, koja će se udati za kastilskoga kralja Ferdinanda IV. Brak joj, na žalost, nije bio sretan, jer je kralj bio vjeroloman čovjek te podržavao nezakonite i grješne veze sa svojim ljubavnicama. S njima je imao čak i nekoliko nezakonite djece. Elizabeta je upravo evanđeoskom strpljivošću i nadljudskom dobrotom podnosila preljubničke čine svoga muža. Promatrajući sve to, ona je pronalazila smisao svoga života u djelima ljubavi prema bližnjemu, u molitvi i pokori za obraćenje svoga muža.

Plakala je, ali više zato što se muževljevim preljubom Bog vrijeđa, nego što je njoj samoj nepravda i sramota nanescena. Njezin heroizam u kreposti išao je tako daleko da je s ljubavlju prihvatila čak i nezakonitu djecu svoga muža. Kad joj je poodrastao sin Alfonz i došao u sukob s ocem, Elizabeta se kao anđeo mira postavila između dvije zavađene i naoružane strane spriječivši tako krvoproliće. Kralj ju je, spočitavajući joj da pristaje uz Alfonzovu stranku, dao prognati u Alenquer, ali spoznavši kasnije da je krivo sudio, pozvao ju je natrag i primio s najvećim počastima. Kad se kralj Dionizije teško razbolio, kraljica ga je Elizabeta sama brižno dvorila. Njezina nesebična ljubav tako je djelovala na njega da se i on posve preokrenuo te raskajano i sveto u Gospodinu preminuo. Bilo je to godine 1325.

Ostavši udovica, kraljica se još većom revnošću dade na dobra djela u korist siromaha i nevoljnika. Prodala je svoj imetak, svoje dragulje, a novac podijelila sirotinji i samostanima. Obukla je siromašni habit franjevačke trećoredice te poslala na hodočašće u Compostellu, na grob sv. Jakova. Kad se vratila, stupila je u samostan klarisa u Coimbri. Zavjete je položila tek na smrtnome času. Prije toga je kao mirotvorka opet poslala na put da smiri spor između svoga sina Alfonza i kastilskog kralja Ferdinanda. Vratila se umorna te u Estremozu 4. srpnja 1336. Bogu predala dušu. Tijelo su joj prenijeli u Coimbru, a grob te divne žene i majke brzo postade metom hodočašća. Ljudi su dolazili i po njezinu zagovoru molili i zadobili razne milosti. Urban VIII. proglasio ju je 25. svibnja 1625. svečano svetom. Ta svetica uči nas kako moramo biti mirotvorci te ondje gdje među ljudima postoji jaz graditi mostove.

USTRAJNOST

Priča je ovo o dva brata, blizanca. Iz iste smjese bijahu zamješani, od iste majke rođeni, no sudbina im bijaše različita. U vrijeme razvoja osobnosti prolazili su kroz kojekakve kušnje, podložni raznovrsnim naporima, da bi se vježbali u ustrajnosti spremajući se za izazove života. Dok je jedan pristupio vlastitom oblikovanju, drugi je dotle popuštao pred varkama napasti. Čas mu je smetala hladnoća, čas vrućina, sad se stravstveno zanosio snovima praveći vlastitu teoriju i viziju života, različitu od najdublje biti svoje naravi. Ne držeći da mora biti tako temeljit i precizan, nestrpljivo je priželjkivao kraj razvojnog postupka, nehajno predviđajući sitne "nebitne" detalje. Dopuštao je stoga određena odstupanja od onoga što su mu savjetovali kao najshodnije. A onaj strpljivi brat, završivši razdoblje oblikovanja, te vidjevši da mu je ustrajnost bila nagrađena, zahvalno je upravljao svojom molitvu: "Iskušavao si nas teško, Bože, iskušavao ognjem kao srebro... prošli smo kroz oganj i vodu, onda si pustio da odahnemo. Kušao si nas teško, Bože, i u pokoj nas uveo." Strpljenje se isplatilo kad je vidio da mu, nakon što se mukom prekalio, ne može nauditi ni sunce danju ni mjesec noću, a ne može ga oštetiti ni vatra ni voda. Oblikovan patnjom dobio je kristalno sjajno tijelo postajući neprocjenjivi dijamant koji nađe mjesto u kruni Gospodarevoj, a onaj drugi osta čađavi crni ugljen ne zasluživši bolje sudbine nego da ga bace u peć ognjenu.

dr. Ivan Bodrožić

OBAVIJESTI

- *Ženidbeni navještaj:* **Krešimir Milčić**, sin Stjepana i Marije r. Bukovac, ing. lovstva i zaštite prirode, Ladvenjak 60i, župa Ladvenjak i **Ivana Marjanica**, kći Ive i Vere r. Radman, komercijalist, Sarajevska 3c, župa Novi Centar. Vjenčanje će biti 04. srpnja 2015. u Novom Centru.
- *Ženidbeni navještaj:* **Ivan Dobrinić**, sin Mije i Ljube r. Milčić, komercijalist, Ladvenjak 60f, župa Ladvenjak i **Ines Šikić**, kći Jasenko i Mira r. Manojlović, struč. spec. ing. sec, T. Smičiklasa 16, župa Novi Centar. Vjenčanje će biti 01. kolovoza 2015. u Novom Centru.
- *Ženidbeni navještaj:* **Stjepan Tuškan**, sin Marijana i Branke r. Vranić, tokar, K. Zvonimira 8, župa Novi Centar i **Alenka Jurčić**, kći Mirka i Anke r. Božićević, vet. teh., K. Zvonimira 8, župa Novi Centar. Vjenčanje će biti 08. kolovoza 2015. u Novom Centru.
- 28. lipnja do 05. srpnja u gradu Karlovcu održava se **16. Međunarodna ljetna škola gitare**. U našoj župi nastupiti će **30 lipnja 2015. u 19:30 sati**.
- U četvrtak **02. srpnja**, biti će **cjelodnevno euharistijsko klanjanje**
- U petak **03. srpnja**, **Prvi petak, pobožnost Srcu Isusovu**, mogućnost ispovijedi i pobožnost Srcu Isusovu **sat vremena prije svete mise**.